

Οι λαχτάρες των παραλύτων Άρη Ταστάνη

Καμιά φορά,
Ας πούμε.
Εμείς οι ανέλπιδοι φορείς της εγκεφαλικής πάρεσης
και της κακιάς μας μοίρας οι θλιβεροί οινοχόοι,
οι καταδικασμένοι ερήμην από μεταφυσικά ιερατεία
να σερνόμαστε στη λασπερή σκιά ανάληκτης πραγματικότητας
πιασμένοι χεράκια με τη Μέδουσα και τις Μαινάδες,
μέσα στις γαλάρειες των πνευμόνων μας έρπουμε
κι αλλάζουμε κρυστάλλινες προσωπίδες σε βενετσιάνικους καθρέφτες...

Τα δάκρυστά μας λαθραίο μπουρνούλαδο με βιταμίνη c
τ' άνευρα σώματά μας θρέφουν σαν κοτόπουλα «Μιμίκος».
Μας μπουκώνουν με μεταλλαγμένα σκύβαλα,
γενναιόδωρη προσφορά αγαθών γερόντων.
Αυτών που επιμένουν,
παρά την άνοια και την οστεοπόρωση τους,
να μας αλλάζουν τα κατουρημένα υποσέντονα.
Να μας χτενίζουν με αλαβάστρινα χτένια.
Να μας σκουπίζουν με μεταξωτές πετσέτες.
Να μας ποτίζουν καφέ χωρίς καφεΐνη.
Να μας αλείβουν τις κατακλίσεις μας με αλοιφές
από την Μονή των «Παμπλιστών» με μέσον αγορασμένες.

Λαχταρούμε:
Με ανοιχτό πουκάμισο να βαδίζουμε στις λεωφόρους,
που οργισμένες κυματίζουν οι μαυροκόκκινες σημαίες...

Λαχταρούμε:
Τα χνάρια μας στην παραλία με ηλιοβασίλεμα,
άνεμος θαλασσινός να τα σαβανώσει...

Λαχταρούμε:
Από το γείσο των τρικάμαρων γεφυριών,
να εμπιστευτούμε στους περιπαιχτικά λαλούν στα ιερατεία τους.
Στου πελάγου τις απαγορευμένες αρτηρίες να φτερουγίσουμε...

Λαχταρούμε:
Η ανάσα μας σαν αμυγδαλιάς σκορπισμένος ανθός,
στις κουπαστές των δουλεμπορικών της Μεσογείου να στεγνώσει...

Λαχταρούμε:
Με άστρα, λέπια, κοχύλια και κοράλλια να στολίσουμε σώματα εφήβων,
πριν τα κοιμηθούμε σαν κουλτούρα στις θαλασσοσπηλιές της φαντασίας μας...

Λαχταρούμε:
Τσιγάρο και «Μίλκο» να μοιραστούμε στα φανάρια της Βουλιαγμένης,
με τους επικηρυγμένους λαθρέμπορους χαρτομάντιλων και γεμιστήρων.

Λαχταρούμε:
Στα ημερολόγια των παιδιών που ξέρασε το βουβό κύμα στα Τοκμάκια,
ν' αποτελειώσουμε τις ζωγραφιές με τα αεροπλάνα, τους γλάρους
και το ουράνιο τόξο...

Αχ λαχτάρα!
Πάντα μακρινή κι ανεξήγητη...
Σαν τους σπασμούς στα μαραγκιασμένα κορμιά μας
και του άγνωστου ωκεανού τη νοσταλγία...

Πηγή: Ταστάνης, Α. (2003). *Το εγώ μου και ο χρόνος...* Αθήνα: Ήρα.